

ת"פ 45084/12/21 - בעניין: מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נגד סו עיצובים לילדים בע"מ, ששון אהרון, רונן שרם - קבוע לט"ל ביום 2213

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 45084-12-21 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות נ' סו עיצובים לילדים
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שחר ששון

נגד

1. סו עיצובים לילדים בע"מ

2. ששון אהרון

ע"י ב"כ עו"ד קרן זרקו-זמיר

רונן שרם - קבוע לט"ל ביום 2213 הנאשמים

גזר דין (נאשמים 1 ו-2)

כתב האישום; הודאת הנאשמים

1. הנאשמים - חברה שעסקה בענף הביגוד ומנהלה הפעיל (יחד עם נאשם 3) - הורשעו על פי הודאתם ב-3 עבירות של **אי הגשת דו"ח במועד**, לפי סעיף 216(4) בקשר עם סעיפים 222 ו-224א' לפקודת מס הכנסה. על פי העובדות, לא הגישו הנאשמים לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של הנאשמת לשנות המס 2017-2019. מחזור העסקאות בשנת 2017 היה לכל הפחות 2,601,024 ₪ וארכה להגשתו הסתיימה ביום 31.3.19; מחזור העסקאות בשנת 2018 היה לכל הפחות 2,311,371 ₪ וארכה להגשתו הסתיימה ביום 30.9.19; מחזור העסקאות בשנת 2019 היה לכל הפחות 800,704 ₪ וארכה להגשתו הסתיימה ביום 31.1.21.

2. בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, ובהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

עמוד 1

המאשימה הבהירה שתעתור לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות, ואילו ההגנה טענה שעמדתה, לכל היותר, להטלת צו של"צ. הדיון נדחה לקבלת חוות ממונה על עבודות השרות ולהתייחסות שרות המבחן להיתכנות שיבוץ בתכנית של"צ, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ועל מנת שמלוא האפשרויות יעמדו לנגד עיני בית המשפט טרם מתן גזר הדין (עמ' 2).

תסקיר שרות המבחן; חוות דעת הממונה על עבודות השרות

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 30.11.22 עולה שהנאשם כבן 63, נשוי מזה 35 שנים, כיום אינו עובד, נרשם ללימודי נהיגה על משאית מטעם משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים. אשתו עובדת כסייעת בפעוטון. לזוג שני ילדים בגירים והם שימשו כמשפחת אומנה לצעירה כבת 25. הנאשם בוגר 9 שנות לימוד, שירת שרות צבאי חלקי, בשנת 2010 הקים יחד עם נאשם 3 את הנאשמת, אותה סגר ב-2019 והוכרז כפושט רגל. עד היום מתמודד עם קשיים כלכליים משמעותיים, נאלץ למכור את ביתו ומתגורר בשכירות. הנאשם נתון בטיפול פסיכולוגי ממושך נוכח אירוע טראומטי שחווה במסגרתו טבע אחיו לנגד עיניו. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. הוא סיפר שבאותן שנים נקלעה הנאשמת למשבר כלכלי עמוק, הוא ניסה לחסוך בהוצאות ועל כן לא שכר שרותי רואה חשבון ולקח על עצמו לטפל ולהגיש דו"חות למס הכנסה. בעקבות המשבר הנפשי והכלכלי שחווה התקשה להתנהל בצורה תקינה עם הגשת הדו"חות. נוכח העובדה שביום 1.1.23 עתיד להתחיל קורס לימודי נהיגה במטרה לעבוד בתחום, ביטא מצוקה משמעותית כי ענישה בדרך של עבודות שרות תפגע ביכולתו לעבוד ולהתפרנס. הנאשם ביטא מוטיבציה ונכונות לבצע שרות לתועלת הציבור. לפיכך, המליץ שרות המבחן להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 13.4.23 עלה שהנאשם נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות, כאשר המועד המומלץ לתחילת ריצוי העונש הוא 3.7.23.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם. הוא טען שהגשת דו"ח לפקיד השומה אינה ענין טכני, כי אם ענין מהותי. נוכח סכום המחזורים העסקיים בדו"חות, העומדים על סך כולל של כ-5.8 מיליון ₪, במשך 3 שנות מס רצופות, נטען שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן גבוהה. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, לצד קנס כספי שתחתיתו שיעור הקנס המנהלי (רע"פ 7286/22 **בונפד נ' מדינת ישראל** (23.2.23)), דהיינו קנס כספי במתחם של 25,000 ₪ עד 75,300 ₪. לענין מיקום העונש בתוך המתחם, טען ב"כ המאשימה שהמחדלים לא הוסרו, הנזק מביצוע העבירות לא תוקן ולא צומצם. עוד טען שאין במצב כלכלי קשה כדי להצדיק הקלה בעונשם של עברייני מס. על כן, עתר לגזור על הנאשמת קנס בשליש העליון של המתחם; ועל הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס בשליש העליון של המתחם והתחייבות להימנע מעבירה. התובע הגיש טבלת פסיקה.

6. ב"כ הנאשמים טענה שלא מדובר בעבירות הדורשות יסוד נפשי של כוונה, מרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, כי אם בעבירות שאינן דורשות יסוד נפשי מיוחד, אשר נבעו ממצב כלכלי קשה אליו נקלעה הנאשמת, כאשר הנאשם לא יכול היה להרשות לעצמו לשכור שרותיו של רואה חשבון לצורך הגשת הדו"חות. מצבו הכלכלי ממשיך

למנוע ממנו להסיר את המחדל הואיל וידו אינה משגת. מדובר במחזורים שנתיים שנעים בין 800,000 ₪ ל-2.5 מיליון ₪, כך שאין מדובר במחזורים "דרמטיים". נטען שהוצאות החברה עלו על הכנסותיה ולכן היתה נתונה בהפסדים משמעותיים עד כדי קריסה כלכלית. החברה אינה פעילה משנת 2019, ונוכח העובדה שכשלה כלכלית ההנחה שלא נגרם נזק לקופת המדינה. הסניגורית עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בעבודות שרות. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נוטות בבירור לטובתו של הנאשם ולקביעת העונש בתחתית המתחם, למעט ענין הסרת המחדל - הנאשם כבן 64, הוא ואשתו שימשו משפחת אומנה לצעירה כבת 25, עובדה המעידה על אופיו הטוב של הנאשם ועל נתינה אין סופית וללא גבול על מנת להציל נפש, מצבו הכלכלי בכי רע, הוא חסר כל, מצוי בהליכי חדלות פירעון, משלך כ-1,800 ₪ לקופת הכינוס מדי חודש והוא משתתף בקורס נהיגה על משאית על מנת לרכוש מקצוע חדש על מנת שיוכל להשתקם כלכלית. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה, עצם ההרשעה מהווה עונש עבורו ויצרה את ההרתעה הנדרשת. על כן, עתרה הסניגורית לגזור על הנאשם מאסר על תנאי לצד צו של"צ כמומלץ על ידי שרות המבחן. לענין גובה הקנס, עתרה ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, וזאת בהתאם לסעיף 40(ח) לחוק העונשין, כאשר החברה אינה פעילה ועל כן יש לגזור עליה קנס סמלי בלבד.

בהשלמת טיעון לעונש בכתב נטען שהנאשמת נהגה לשלם לרשויות המס מקדמות בשוטף, קרי תשלום מס שמשולם על ידי החברה לפי אחוז שנקבע על ידי רואה חשבון של החברה או פקיד השומה. זאת על מנת שהגביה תיעשה בשוטף, מתוך תשלום ששולם מראש, ולא רק לאחר הגשת הדו"ח בתום שנת המס בה נוצרה ההכנסה. לאחר הגשת הדו"ח השנתי נעשית בדיקה של המס הנדרש אל מול המקדמות ששולמו ואז אם קיימת יתרת חובה משולם מס נוסף, ואם קיימת יתרת זכות מתקבל החזר מס. ממסמכים שצורפו, כמו גם מנתוני הטבלה שצורפה, נטען שעולה שבשנים 2012, 2013 ו-2015 שולמו מקדמות ביתר ולאחר הגשת הדו"חות, הנאשמת היתה ביתרת זכות וקיבלה החזרי מס בסכומים של 5,161, 2,615 ו-755 ₪ בהתאמה. בשנת 2014 שולמו מקדמות ולאחר הגשת הדו"ח הנאשמת היתה ביתרת חובה בסך 138 ₪. בשנת 2016 אחוז המקדמות עלה לשיעור של 3.5% ולאחר הגשת הדו"ח הנאשמת היתה ביתרת זכות בסך 52,850 ₪ אותם קיבלה כהחזר מס. בשנים מושא כתב האישום, 2017-2018, המחזורים ירדו, המקדמות היו בשיעור גבוה בשיעור 3.5%-4% וסך המקדמות ששולם עמד על 92,263 ₪, 90,418 ₪ בהתאמה. בשנת 2019 הפסיקה החברה פעילותה ועל כן, המחזור החודשי צנח וכך גם אחוז המקדמות. בנסיבות אלה נטען שאין ספק שלא נגרם נזק לקופת המדינה, שכן ככל שהיו מוגשים 3 הדו"חות, היתה הנאשמת זכאית להחזרי מס בגין מקדמות ששולמו ביתר.

כמו כן, לענין קביעת בית המשפט העליון בענין **בונפד** נטען שבאותו מקרה הוגש כתב אישום בגין בקשת הנאשם להישפט בעקבות הטלת קנס מנהלי קצוב, ואילו במקרה שלפנינו כתב האישום הוגש נגד הנאשם מבלי להתחשב בעמדתו לענין הגשתו; בענין בונפד דובר בתיק מכס ולא בתיק מס הכנסה ונקבע בגזר הדין שהקנס שיוטל על הנאשם יהיה בשיעור המיסים החלים על הטובין, ואילו בתיקים של אי הגשת דו"חות הקנסות המנהליים קצובים עבור כל דו"ח שהוגש באיחור ולפי עומק האיחור, ללא קשר לגובה המס; קנס מנהלי מוטל חלף הגשת הליך פלילי ועל כן לגובה הקנס המנהלי אין דבר וחצי דבר עם גובה הקנס שהינו חלק ממרכיבי הענישה בתיק הפלילי; לו היו המחדלים מוסרים, גובה הקנס המנהלי שהיה מושת הינו 8,500 ₪ ולא 25,000 ₪ כפי שטענה המאשימה.

לפיכך, שבה ב"כ הנאשם ועתרה להטלת העונשים כפי שביקשה בטיעון על פה.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה.

דין והכרעה

7. למעשה, אין חולק בין הצדדים אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם שעניינם שמירה על ערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים; שמירה על תקינות מערכת גביית המיסים בכדי שתתאפשר גביית מס אמת בזמן אמת; ומניעת פגיעה בקופה הציבורית (רע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נגד מדינת ישראל** (28.10.14); רע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14)).

אין גם חולק שמדובר בעבירות שמבוצעות, בדרך כלל, על ידי אנשים נורמטיביים, וכי אין המדובר בעבירות הדורשות כוונה מיוחדת להתחמק או להשתמט מתשלום מס, אלא בעבירות שלא נלווית אליהן כוונת מרמה, אם כי לא מדובר בעבירות "טכניות או פעוטות ערך", אלא בעבירות הפוגעות בחובתן של רשויות המס לבצע הליך גביית מיסים סדור והגון (רע"פ 9/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (6.1.09)). על כן, נקבע בפסיקה שחרף עובדה זו, יש לגזור על מבצעי העבירות עונשים מרתיעים, כדי מאסרים לריצוי בעבודות שרות, כאשר ההתחשבות בנסיבות אישיות תהא מועטה, וזאת על מנת להרתיע אחרים (רע"פ 977/13 **משה אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.13); רע"פ 4323/14 **רוני מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.14)).

הצדדים אף אינם חלוקים לגבי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, כאשר מדובר על אי הגשה של 3 דו"חות שנתיים עוקבים, לשנות המס 2017-2019, וכאשר המחזורים העסקיים באותן שנים עמדו על סכומים של 2,601,024 ₪; 2,311,371 ₪ ו-800,704 ₪.

מתחם העונש ההולם, איפוא, בנסיבות אלה נע בין מאסר על תנאי ל-8 חדשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

8. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת מיקומו של העונש בתוך מתחם העונש ההולם, וזאת נוכח אי הסרת המחדלים על ידי הנאשם; וכן בשאלת מתחם הקנס ההולם.

9. יצוין, שכעולה מטבלאות הפסיקה שהגישו ב"כ הצדדים, כמו גם מגזרי דין שניתנו על ידי בית משפט זה, על פי רוב מוטלים על נאשמים שלא הסירו את המחדלים מאסרים קצרים לריצוי בעבודות שרות (עפ"ג (מחוזי מרכז) 7067-12-20 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' יורם מויסה** (14.2.21); עפ"ג (מחוזי מרכז) 12018-10-14 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' זאב עמוס איזנברג** (17.11.15); רע"פ 4275/21 **ישראל שמעון כהן נ' מדינת ישראל** (5.7.21); רע"פ 1066/21 **עלי יגמור נ' מדינת ישראל - רשות המיסים** (10.3.21); ת"פ (כ"ס) 45284-08-18 **מדינת ישראל - נציבות מס הכנסה נ' ליוינג ארט מדרה בע"מ** (25.1.22)).

מנגד קיימת פסיקה המטילה על נאשמים מאסרים על תנאי לצד צו של"צ בהיקף נרחב (ת"פ (כ"ס) 27497-05-20 **מדינת ישראל - מע"מ פתח-תקוה נ' ס.ק. יזמות ושיווק [2009] בע"מ ואח'** (25.1.22); ת"פ (כ"ס) 51660-09-17 **מדינת ישראל - מע"מ פ"ת ואח' נ' א.ר. ארקום סחר בע"מ ואח'** (22.2.22)).

10. הפסיקה רואה חשיבות רבה בהסרת המחדל הפלילי ומכירה בהסרת המחדל ובתיקון העבירה ככאלה המזכים בהקלה בעונש. בהקשר זה נאמרו בעפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 **מדינת ישראל נ' יצחק מצלאוי** (19.3.17) הדברים הבאים -

"כבר הבענו לא אחת את דעתנו כי אכן ראוי בעבירות מס לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, המלמדת על נטילת אחריות והבעת חרטה, וכי אין דינו של מי שלא הסיר את מחדליו כדין מי שהסירם, אשר זכאי להקלה בעונשו, כפי שנקבע לא אחת בפסקי דין שונים. בעפ"ג 26177-05-14 בהרב נ' מדינת ישראל (22.2.2015) נאמרו על ידנו בהקשר זה הדברים הבאים: 'הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוצאות העבירה ופיצוי הנזק, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הן הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמדת באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה...'. כיוצא בכך נאמר בעפ"ג 20791-12-13 אלון ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה (3.7.2014): 'גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומקרה יש לראות בהסרת המחדל משום נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית... הרי שעדיין ראוי לעודד עברייני מס הנתפסים בכף לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלוא המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש".

11. בענייננו, אין חולק שהנאשם לא הסיר את המחדלים, ועל כן, אינו זכאי להקלה בעונש ולמיקומו של העונש בתחתית מתחם העונש ההולם.

גם טענת ב"כ הנאשם בדבר העברת מקדמות על ידי הנאשמת לרשויות המס בשנים קודמות וקיומן של יתרות זכות בגינן הועברו לנאשמת החזרים; או קיומן של יתרות חובה בגינן חויבה הנאשמת בתשלום מס נוסף - לרבות הטענה בדבר קריסה כלכלית ממנה ניתן ללמוד שבשנות המס מושא כתב האישום סביר להניח שהנאשמת לא היתה מחויבת בתשלום מס - היא טענה מוקשית, שכן עצם הספקולציות שהועלו במסגרתה מלמדת יותר מכל מדוע על הנאשמים להגיש דו"חות שנתיים במועד, על ידי רואה חשבון מוסמך, המצרף לדו"חות פירוט מדויק אודות ההכנסות וההוצאות של העסק, על מנת שפקיד השומה יהיה מסוגל להפיק שומת אמת מדויקת. בית המשפט אינו יושב על תקן רואה חשבון ואינו מתיימר לחשב את שומת המס האמיתית. זהו תפקידו של פקיד השומה והנאשמים, בכך שלא הגישו דו"חות במועד, למעשה הכשילו אותו בתפקידו.

במענה לטענות זהות שהועלו מצד ההגנה בענין **יורם מויסה** הנ"ל, קבע בית המשפט המחוזי הנכבד את הדברים הבאים -

"אף אנו, כמו ב"כ המשיב וכמו ביהמ"ש קמא, איננו מתעלמים ממצבו הכלכלי הקשה של המשיב אשר לטענתנו גרם לו לבצע את העבירות נושא גזר הדין, שכן בכל מקרה לאור הדוחות לשנים הקודמות, לאלה נושא גזר הדין, החברות נשאו הפסדים וגם אם היה מגיש דוחות לא היתה המדינה נשכרת מכך. איננו יכולים לקבל טענה זו, שכן, לצערנו, מרבית עברייני המס שאינם מגישים דוחות הם נמצאים במצב כלכלי קשה, אך על מנת לאפשר למדינה לעמוד על מצבם הכלכלי, עליהם להגיש דוחות שישקפו את ההוצאות וההכנסות ואז רשויות המס יוכלו להחליט החלטה מושכלת האם יש מקום לגבות מהם מס".

12. עדיין נשאלת השאלה היכן יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - האם יש לגזור עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, כעתירת המאשימה, או להסתפק בצו של"צ כהמלצת שרות המבחן וכעתירת ההגנה.

לאחר ששקלתי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאין להקל בהן ראש כלל ועיקר, באתי לכלל מסקנה כי אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, ואולם יש להתחשב במשך התקופה שתוטל, זאת נוכח הנסיבות הבאות:

- א. הנאשם כבן 63, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא.
- ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה והביע צער וחרטה כנים.
- ג. הנאשם נשוי מזה 35 שנים, אב ל-2 ילדים, אשתו עובדת כסייעת בפעוטון ושכרה נמוך.
- ד. הנאשם נקלע לקשיים כלכליים, הוכרז כפושט רגל ומשלם מדי חודש כ-1,800 ₪ לקופת הכינוס (נע/5). לאחרונה, עובר הנאשם קורס נהגי משאית ומבקש להשתלב מחדש במעגל העבודה (נע/6).
- ה. הנאשם ואשתו, במעשה אצילי ומאתגר, החליטו לשמש משפחת אומנה לילדה, אשר אמה חלתה במחלת הסרטן וגדלה בחיקם, כעת היא בת 25 ושומרת עמם על קשר קרוב (נע/1; נע/2). כמו כן, תומך הנאשם בבן דודו אשר סובל ממוגבלות שכלית ושוהה במעון (נע/4).
- ו. העבירות בוצעו לפני זמן רב, בין השנים 2017-2019, הנאשמת אינה פעילה משנת 2019 והעסק חווה קריסה כלכלית.
- ז. יחד עם זאת, כאמור, מדובר באי הגשת 3 דו"חות שנתיים, כאשר המחזורים העסקיים הכוללים עומדים על סך של כ-5.8 מיליון ₪ והמחדלים לא הוסרו.

13. באשר לסוגיית מתחם הקנס ההולם, הפנה ב"כ המאשימה לדברי בית המשפט העליון בענין **בונפד**, שם נאמרו הדברים הבאים - **"פשיטא בענייננו שגם בהשתת קנס בהליך פלילי שבא חלף הליך מנהלי, יש לקבוע מתחם עונש הולם. במסגרת זו תחתית המתחם בדרך כלל ראוי שתעמוד על שיעור הקנס המנהלי ולא פחות מכך"**.

יחד עם זאת, נראה שקיימים מספר הבדלים בין ענין **בונפד** לענייננו - ראשית, שם ביקש המערער להישפט בעקבות קנס מנהלי שהוטל עליו, ואילו כאן לא הוטל על הנאשם קנס מנהלי וממילא הוא לא נשאל לענין רצונו להישפט; שנית, שם דובר בעבירה של "מעבר במסלול הירוק" בהתאם לתקנות המכס, כשהנאשם לא הצהיר על טובין שהכניס לארץ ואשר סכום מיסי המכס והקניה בגינם עמד על סך של 53,979 ₪, ואילו בענייננו, הקנס המנהלי - לו היה מוטל על הנאשם חלף כתב האישום - עומד על סך של 8,500 ₪ עבור כל דו"ח; שלישית, שם נפסק כי העבירה נעשתה למטרת רווח כספי ומתוך כוונה מובהקת של הנאשם להתחמק מתשלום מס, ואילו בענייננו, מדובר בעבירות של אי הגשת דו"חות במועד, אשר אינן כוללות יסוד נפשי של כוונה מיוחדת להתחמק מתשלום מס.

ודבר נוסף - בענין **בונפד** לא הוטל רכיב ענישתי מהותי אופרטיבי נוסף (מעבר למאסר על תנאי), ואילו כאן בנוסף להרשעה הפלילית - שהיא פועל יוצא של קביעה שהנאשם ביצע את העבירות - יוטל רכיב ענישתי מהותי אופרטיבי

בדמות מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, ואף בכך יש כדי לא להיצמד בדווקנות לקביעת בית המשפט העליון בענין **בונפד** בדבר קביעת מתחם קנס הולם שמסגרתו, בהכרח, שיעור הקנס המנהלי.

מעבר לאמור, אפנה לסעיף 14 לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985, אשר קובע כי ממילא לבית המשפט נתון שיקול דעת אם להפחית מהקנס המנהלי מנימוקים מיוחדים שיירשמו ואם ראה נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתתו.

עוד אציין, שבעתירתו לקביעת תחתית מתחם הקנס ההולם צבר התובע, באופן מתמטי, סכומם של 3 קנסות מנהליים, עבור כל עבירה של אי הגשת דו"ח, בעוד שהפסיקה אינה נוקטת, בהכרח, בדרך חישוב זו.

14. לאור האמור לעיל, מצאתי להביא בחשבון את שיעורי הקנסות המנהליים המוטלים בגין העבירה בה הורשעו הנאשמים, לו היה מוטלים חלף הליך פלילי, ואני **קובע כי מתחם הקנס ההולם נע בין 10,000 ל- 50,000 ₪.**

בקביעת הקנס ההולם אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כמפורט לעיל, ובעובדה שהנאשמת אינה פעילה משנת 2019.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

קנס סמלי בסך 500 ₪ לתשלום עד ולא יאוחר מיום 15.9.23.

נאשם 2

א. 2 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות בדואר דוורים כפר-סבא, רח' התחיה 7, כפר-סבא, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 3.9.23 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע להוראות הממונה על עבודות השרות ולנהליו, יהא מוסמך הממונה להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם יישא את יתרת עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. קנס כספי בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, רצופים

ושווים, החל ביום 15.12.23. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מייד.

ד. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירה אותה ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום כאשר ההתחייבות על סך 10,000 ₪ (הנאשם התחייב לפניי).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת-כוחו.